

Posudek oponentky na disertační práci JUDr. Kláry Novotné „Odpovědnost v mezinárodní letecké přepravě“

I. Obecně k tématu práce

Téma, které si autorka zvolila pro svou disertační práci, hodnotím jako aktuální a z odborného hlediska zajímavé. Právní úprava odpovědnosti dopravce v letecké přepravě je vhodným tématem pro pojednání v oboru mezinárodního práva soukromého, jelikož mezinárodní prvek je charakteristickým rysem pro převážnou většinu právních vztahů v této oblasti. Stěžejními prameny práva jsou mezinárodní smlouvy a unijní předpisy, přičemž už jen jejich vzájemný vztah si zaslouží pozornost.

II. Struktura práce

V úvodu práce autorka vymezuje mezinárodní dopravu a jako cíl práce stanovuje přehled právní úpravy odpovědnosti v mezinárodní letecké dopravě. Dále podává autorka přehled pramenů práva, a to jak z pohledu jejich původu, tak i věcné působnosti. Podrobně se věnuje právní úpravě obsažené ve stěžejních mezinárodních smlouvách (Varšavská smlouva, Montrealská smlouva) a v unijním právu. V závěru hodnotí především vztah právě popsaných pramenů a jeho uplatnění při praktické aplikaci. Za poněkud nesystematické považuji zařazení kapitol 8.2. a 8.3. v závěrečné části. Naopak za originální považuji zakončení práce kapitolou o nové předběžné otázce u Soudního dvora Evropské unie. Tento přístup naznačuje opravdový zájem autorky o zkoumanou oblast a příslib dalšího prohloubení tématu práce.

Celkově považuji strukturu práce za přehlednou a logickou. Styl i jazyk práce jsou srozumitelné, vytknout lze snad jen občasné překlepy. Rozsah práce odpovídá požadavkům kladeným na disertační práci.

III. Obsah práce

V úvodní části práce postrádám podrobnější vymezení odpovědnosti, zejména z hlediska subjektů a předmětu. Z kontextu celé práce je nicméně toto vymezení patrné – autorka se věnuje především odpovědnosti dopravce vůči cestujícím za škody vzniklé v souvislosti s dopravou (ať už se jedná o majetkovou či nemajetkovou újmu), dále za škody vzniklé na zavazadlech a škody vzniklé v souvislosti s přepravou nákladu. Stranou je ponechána odpovědnost dopravce za škodu způsobenou provozem letadla třetím osobám, přestože právní úprava i této oblasti je předmětem mezinárodních smluv přijatých v rámci ICAO.

K obsahu práce mám následující připomínky:

V kapitole 2.3 na str. 20 by bylo vhodné doplnit, že před § 10 ZMPS se s ohledem na svoji univerzální povahu přednostně použijí kolizní normy upravené v nařízení Řím I. V kapitole 2.3.4. na str. 24 postrádám s ohledem na datum práce odkaz na Sbírku zákonů u nového občanského zákoníku. V kapitole 2.4. na str. 26 by neměl chybět odkaz na čl. 10 Ústavy, zmiňuje-li zde autorka postavení mezinárodních smluv v českém právním řádu. V kapitole 2.5. na str. 30 jsou citovány články Smlouvy o založení Evropského společenství (SES) ve znění před Lisabonskou smlouvou.

Výše uvedené nedostatky jsou spíše formálního charakteru a zásadním způsobem nesnižují jinak dobrou úroveň práce.

IV. Použité prameny a literatura

Autorka čerpá z poměrně obsáhlého seznamu odborné literatury, jak české, tak i zahraniční. Oceňuji zejména práci s judikaturou zahraničních soudů a Soudního dvora Evropské unie.

V. Závěr a doporučení

Práce je podle mého názoru zdařilá, a proto navrhuji, aby byl po úspěšné obhajobě doktorandce udělen titul **Ph.D.**

VI. Náměty k rozpravě při ústní obhajobě

Zajímal by mě autorčin názor na to, zda je odpovědnost dopravce vůči cestujícímu podle unijních předpisů vyvážená, zejména jde-li o nízkonákladové dopravce, a odůvodnitelná ve vztahu k ostatním druhům přepravy.

V Praze dne 16.8.2012

JUDr. Marta Zavadilová, Ph.D.